

Af *Skræppenborg-Nielsen* til finansministeren:

„Finder ministeren det rigtigt, at lønningsrådets formand samtidig er lønnet næstformand i flere bestyrelser?“

Skræppenborg-Nielsen: Udefra har bl. a. finansudvalgets medlemmer modtaget underretning om, hvis de ikke vidste det i forvejen, at lønningsrådets formand samtidig er lønnet næstformand i flere bestyrelser med relation til statskassen. Dette forhold er baggrunden for mit spørgsmål her i dag til den højtærede finansminister.

Rent umiddelbart finder jeg det uheldigt, at en mand, der er statens rådgiver og formand for statens lønningsråd, og hvis indstilling til de bevilgende myndigheder sjældent anfægtes, selv er med til at foreslå honorarstørrelser, som han selv modtager. Lad mig sige det sådan: uangribelighed bør omfatte alle, men ikke mindst folk i topstillinger.

Vel vidende, at hele spørgsmålet om honorarer, dobbeltstillinger o. s. v. inden for statens administration er en ret kompliceret affære, som givetvis trænger til revision — og formiddagens debat om statsregnskabet vidner, så vidt jeg kan se, med al ønskelig tydelighed herom — så må det efter min mening anstændigvis sikres, at en sådan uangribelighed og upartiskhed også realiseres, og derfor tillader jeg mig at spørge den højtærede minister: finder ministeren det rigtigt, at lønningsrådets formand samtidig er lønnet næstformand i flere bestyrelser?

Finansministeren (Poul Hansen): I anledning af det ærede medlems spørgsmål vil jeg lige først give et par oplysninger vedrørende lønningsrådet.

Ifølge § 48 i tjenestemandsløven af 1958 består lønningsrådet af formand og næstformand, der udnævnes af kongen, og af 8 medlemmer, hvoraf 3 udnævnes af finansministeren, medens de resterende 5 medlemmer udpeges af folketinget blandt dets medlemmer. Rådets beslutninger afgøres ved simpel stemmeflerhed, idet dog næstformanden kun deltager i afstemningen, når formanden er forhindret i at deltage.

Formand i lønningsrådet er for tiden, sådan som det altid har været praksis, en

departementschef i finansministeriet. Næstformanden er departementschef i statsministeriet. Af de øvrige medlemmer er 1 afdelingschef i postvæsenet, 2 er repræsentanter for tjenstemandsorganisationer, og 5 er medlemmer af det høje ting. I de godt 40 år, lønningsrådet har eksisteret, har det været praksis, at den departementschef, som beklædte formandsposten, kunne bestride honorarlønnede hverv inden for staten efter de samme retningslinjer som andre af statens tjenstemænd, uden at der mig bekendt hidtil fra ansvarligt hold er rettet kritik herimod, og jeg kan ikke se, at forholdet kan give anledning til betænkeligheder. Jeg synes tværtimod, at det ville være betænkeligt at diskriminere — det ville det jo betyde — når det drejer sig om formanden for lønningsrådet.

Må jeg så føje til i anledning af, at det ærede medlem nævnte, at der var tilflydt finansudvalget oplysninger udefra, at lønningsrådets formand over for mig har afgivet en redegørelse om sine lønnede hverv ud over hvervet som formand for lønningsrådet. Det fremgår heraf, at disse honorarer i 1960 blev reguleret på nøjagtig samme måde, som var typisk for andre honorarer af samme størrelse. For de 2 kassers vedkommende, nemlig den sydfynske jernbanes og Slangørupbanens pensionskasse, hvor han er næstformand, er der i øvrigt tale om honorarer, der fastsættes af ministeriet for offentlige arbejder uden forelæggelse for lønningsrådet, idet det her drejer sig om ikke-statslige midler. Jeg nævner dette, fordi jeg har forstået, at der — om ikke fra det ærede medlems side så fra anden side — skulle være en insinuation i retning af, at lønningsrådets formand selv fastsatte sine honorarer og fastsatte dem på en særlig fordelagtig måde. Det er der på ingen måde tale om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jørgen Jensen* til finansministeren:

„Kan ministeren oplyse, om den af en professor ved landbohøjskolen nævnte praksis, ifølge hvilken de enkelte statsinstitutioner søger om langt større bevillinger, end der er behov for, er gængs, og hvad vil ministeren i bekræftende